

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **W.K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 5 czerwca 2023 r.

zażalenia obrońcy skazanej

na zarządzenie prezesa Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 20 stycznia 2023 r., sygn. akt II Kz 394/22, odmawiające przyjęcia kasacji od postanowienia tego Sądu z dnia 22 listopada 2022 r., sygn. akt II Kz 394/22,, wobec jej niedopuszczalności z mocy ustawy,
na podstawie art. 530 § 3 k.p.k. i art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Suwałkach, postanowieniem z dnia 22 listopada 2022 r., sygn. akt II Kz 394/22, utrzymał w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 17 października 2022 r. odmawiające przywrócenia terminu do złożenia sprzeciwu od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 6 lipca 2022 r. w sprawie o sygn. akt II K 501/22.

Kasację od powyższego postanowienia złożył obrońca skazanej W.K.

Prezes Sądu Okręgowego w Suwałkach, zarządzeniem z dnia 20 stycznia 2023 r., sygn. akt II Kz 394/22,, odmawiającym przyjęcia kasacji od postanowienia tego Sądu z dnia 22 listopada 2022 r., sygn. akt Kz 394/22,, wobec jej niedopuszczalności z mocy ustawy. W uzasadnieniu wskazano, że kasacja sporządzona przez obrońcę w przedmiotowej sprawie skarży nie wyrok Sądu

odwoławczego, ale wydane przez tenże Sąd postanowienie. Tym samym jest kasacją niedopuszczalną z mocy ustawy.

W zażaleniu na to zarządzenie skarżący podniósł, że sformułowanie artykułu 519 k.p.k. oznacza wyrok sądu II instancji jako orzeczenie, od którego można środek w postaci kasacji. W niniejszej sprawie orzeczenie tego rodzaju wcale nie zapadło i o wydaniu żadnego wyroku nie było mowy — nie został bowiem przywrócony oskarżonej termin do zaskarżenia wyroku nakazowego. Posłużyło to Sądowi Okręgowemu jako pretekst do odmowy przyjęcia kasacji. Tak formalistyczne i wąskie rozumienie przepisów powodowałoby jednak, że w wypadku, w którym z tych przyczyn dochodzi do uchybień formalnych skutkujących brakiem wydania wyroku drugoinstancyjnego – nigdy stronie postępowania karnego nie będzie służyć możliwość skierowania kasacji w najbardziej poważnych sprawach oraz w wypadku wystąpienia uchybień zupełnie niezawinionych. Tego rodzaju rozumowanie należy uznać za błędne i wykluczające możliwość kontroli działalności Sądu instancji przez Sąd Najwyższy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie okazało się niezasadne.

Z mocy ograniczenia przedmiotowego zawartego w art. 519 k.p.k. kasacja przysługuje od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie oraz od prawomocnego postanowienia sądu odwoławczego o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego określonego w art. 93a k.k. Wyliczenie to ma charakter zamknięty i uzasadniony nadzwyczajnym charakterem tego środka zaskarżenia. Jak wskazuje się w doktrynie, z normy tej wynika, że stronom przysługuje kasacja wyłącznie od następujących rodzajów orzeczeń sądu odwoławczego: 1) wyroku utrzymującego w mocy wyrok sądu pierwszej instancji; 2) wyroku zmieniającego wyrok sądu pierwszej instancji; 3) wyroku uchylającego wyrok sądu pierwszej instancji i umarzającego postępowanie karne; 4) postanowienia o umorzeniu postępowania i zastosowania środka zabezpieczającego określonego w art. 93a k.k. (zob. D. Świecki [w:] B. Augustyniak, K. Eichstaedt, M. Kurowski, D. Świecki, Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2023, art. 519, teza 7).

Szerszym zakresem przedmiotowym cechuje się natomiast tzw. kasacja nadzwyczajna. Zgodnie bowiem z art. 521 § 1 k.p.k. Prokurator Generalny, a także Rzecznik Praw Obywatelskich może wnieść kasację od każdego prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie.

W świetle powyższego stronie postępowania bezspornie nie przysługuje kasacja od postanowienia utrzymującego w mocy postanowienie o odmowie przywrócenia terminu do złożenia sprzeciwu od wyroku nakazowego, na co trafnie zwrócono uwagę w zaskarżonym zarządzeniu.

Nie znajdując więc podstaw do uwzględnienia zażalenia, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

(J.D.)